

Μήνας Μάρτιος.

Κυριακή 1 Μαρτίου 2020

(Κυριακή τῆς Τυρινῆς).

Ματθ. 6, 14 – 21.

*«...ὅπου ἐστὶ ὁ θησαυρός ὑμῶν ἐκεῖ ἔσται
καὶ ἡ καρδιά ἡμῶν».* Ματθ. 6, 21.

Ἕνας λόγος τοῦ Χριστοῦ σήμερα συγκεκρι-
λαιώνει ὅλο τό νόημα ὄχι μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλά
καὶ τῆς εὐλογημένης περιόδου τῆς Ἁγίας καὶ Με-
γάλης Τεσσαρακοστῆς, στήν ὁποία εἰσερχόμαστε.
Ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός μας ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ καρδιά
μας. Ἄπλό καὶ καθαρό σάν κρύσταλλο καὶ σάν κο-
φτερό μαχαίρι αὐτό τό συμπέρασμα τοῦ Χριστοῦ,
ἔρχεται νά ξεκαθαρίσει προθέσεις καὶ προοπτικές.
Ταυτόχρονα ὁμως, ἐκτός ἀπό συμπέρασμα, αὐτός ὁ
λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι καὶ μία προειδοποίηση,
διότι, ἀνάλογα μέ τό τί θά ἐπιλέξουμε ὡς θησαυρό
μας, ἔτσι θά τοποθετήσουμε καὶ τήν καρδιά μας

καί φυσικά θά εἰσπράξουμε καί τά ἀνάλογα ἀποτελέσματα.

Σάν συμπέρασμα μᾶς βοηθάει στήν πολύτιμη διαδικασία τῆς αὐτογνωσίας. Δηλαδή ἐξετάζοντας τήν καρδιά μας προσεκτικά θά διαπιστώσουμε ποῦ τῆς ἀρέσει νά κολλάει. Ἐρευνώντας τίς σκέψεις, τά συναισθήματα, τίς ἐπιθυμίες καί τίς ροπές μας θά διαπιστώσουμε ποῦ εἶναι συνήθως στραμμένες καί κολλημένες. Ἐκεῖνο, λοιπόν, πού μονοπωλεῖ τό ἐνδιαφέρον μας εἶναι καί ὁ θησαυρός μας. Ὅτι προσέχουμε περισσότερο καί μᾶς ἀπασχολεῖ μονίμως εἶναι αὐτό πού θεωροῦμε καί πιά πολύτιμο καί ἄρα εἶναι ὁ προσωπικός μας θησαυρός. Ἔτσι καταλαβαίνουμε γιατί ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι συμπέρασμα.

Γιατί ὅμως ὁ λόγος αὐτός τοῦ Κυρίου μας εἶναι καί πολύτιμη προειδοποίηση; Εἶναι προειδοποίηση ὄχι μέ τήν ἔννοια τῆς τιμωρίας ἀλλά μέ τήν ἔννοια τῆς προλήψεως δυσάρεστων καταστάσεων. Καταλαβαίνουμε πώς ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδιά σας» εἶναι προειδοποίηση, ὅταν προσδιορίσουμε τόν

προσωπικό μας θησαυρό. Ποιός είναι ο θησαυρός μας; Ἐάν ο θησαυρός μας είναι τά χρήματα καί τά υπάρχοντα μας, ἄν ο θησαυρός μας είναι κάποια πρόσωπα ἀγαπημένα, συγγενικά ἢ φιλικά, (τά παιδιά, ο γονιός, ο σύντροφος, ο φίλος), ἄν ο θησαυρός μας είναι οί γνώσεις, τά πτυχία καί οί ικανότητές μας, ἄν ο θησαυρός μας είναι οί ἡδονές, οί ἀπολαύσεις, οί διασκεδάσεις καί ἡ κοσμική ζωή, ἄν ο θησαυρός είναι ἡ τέχνη ἢ κάποιο χόμπυ ἢ κάποια συνήθεια, ἀκόμη καί καλή, (ἄς ποῦμε ο ἀθλητισμός), ἄν ο θησαυρός μας είναι ο ἐγωισμός μας καί ἡ καλή βιτρίνα πού παρουσιάζουμε πρὸς τά ἔξω, τότε ο λόγος τοῦ Χριστοῦ μᾶς προειδοποιεῖ πὼς ἐκεῖ θά βρῖσκεται κολλημένη καί ἡ καρδιά μας. Ἐάν ἡ καρδιά μας είναι κολλημένη σ' ὅλ' αὐτά τά φτηνά καί τά γήινα, τότε ἐμεῖς τήν καταδικάζουμε νά ζήσει τή λάσπη καί τή βρωμιὰ αὐτῆς τῆς πεπερασμένης πραγματικότητας. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μᾶς προειδοποιεῖ πὼς κάθε θησαυρός πού δέ σπάζει τό φράγμα τοῦ θανάτου δέν είναι θησαυρός, δέν είναι κάτι πολύτιμο, είναι πρόσκαιρο καί ἐπομένως φτηνό καί ἄρα είναι ἄδικο νά τραβά-

ει και νά μονοπωλεῖ τήν προσοχή και τό ἐνδιαφέρον τῆς καρδιᾶς μας.

Ὁ Κύριος μᾶς λέει κάπου ἄλλοῦ τό «ένός ἐστὶ χρεία». Ἐνα και μοναδικό εἶναι τό σημαντικό, τό ὁποῖο ἀξίζει νά τό κάνουμε θησαυρό μας. Αὐτό εἶναι ἡ αἰωνιότητα. Εἶναι ἡ ἀληθινή μας πατρίδα, εἶναι τό πραγματικό μας σπίτι, εἶναι ἡ μοναδική μας οἰκογένεια, εἶναι ὁ Παράδεισός μας, πρέπει νά εἶναι ἢ νά γίνει, ὅσο προλαβαίνουμε, ὁ μοναδικός μας θησαυρός. Αὐτή τήν αἰωνιότητα δέν εἶναι δυνατόν νά τή γευθοῦμε και νά τή ἀπολαύσουμε παρά μόνον μέσ' ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκτός Χριστοῦ ἡ αἰωνιότητα εἶναι κόλαση. Ἄρα ὁ πιό πολύτιμος θησαυρός μας εἶναι ὁ Χριστός. Πῶς θά βροῦμε τόν ἀληθινό Χριστό; Τό Χριστό θά Τόν ἀναζητήσουμε μέσα στό ζωντανό σῶμα Του, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία μοιράζει αὐτό τό σῶμα σέ ὅσους τό ἐπιθυμοῦν μέσ' ἀπό τά μυστήριά της. Ἐκεῖ λοιπόν στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας θά κατακτήσουμε και θά χαροῦμε τό μοναδικό μας θησαυρό, τόν Κύριο και Θεό μας Ἰησοῦ. Ἐκτός

Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει Χριστός. Αὐτό δέν εἶναι μία μισαλλόδοξη ἄποψη. Εἶναι ἐπιλογή τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐκεῖνος θεμελίωσε τήν Ἐκκλησία Του σά ζωντανό σῶμα Του, γιά νά μπορεῖ μέσ' ἀπ' αὐτή νά ἐνώνεται μέ τούς πιστούς Του καί νά τούς καθιστᾶ καί ἐκείνους ζωντανά μέλη τοῦ δικοῦ Του σώματος. Τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ μοναδικός τρόπος νά ἐνωθεῖ ὁ ἄνθρωπος μέ τό Χριστό. Χωρίς τά μυστήρια δέ μπορούμε νά κατακτήσουμε αὐτό τό θησαυρό οὔτε κᾶν νά Τόν γνωρίσουμε.

Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία βάζει αὐτό τό λόγο τοῦ Χριστοῦ στήν ἀρχή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Πρίν ξεκινήσουμε τόν πνευματικό ἀγώνα τῆς νηστείας μᾶς βάζει νά προσδιορίσουμε τόν ἀληθινό λόγο γιά τόν ὁποῖο θά κάνουμε τή νηστεία. Θά νηστεύουμε γιά νά χαροῦμε τόν ἀνεκτίμητο θησαυρό πού ὀνομάζεται Χριστός. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶναι ὁ πολυτιμότερος θησαυρός μας, ἄν κάτι ἄλλο εἶναι γιά μᾶς πιό σημαντικός θησαυρός ἀπό τό Χριστό, τότε ὁ ἀγώνας τῆς Τεσσαρακοστῆς δέ θά φέρει σπουδαῖα ἀποτελέσματα.

Ἄς κάνουμε, λοιπόν, τώρα στήν ἀρχή τήν ἐνδοσκόπησή μας. Ἄς φάξουμε νά βροῦμε ποιός εἶναι ὁ πρῶτος θησαυρός τῆς καρδιᾶς μας. Ἄν εἶναι κάτι ἄλλο ἐκτός Χριστοῦ, νά ξέρουμε ὅτι εἶναι θησαυρός ψεύτικος, πού θά μᾶς φέρει στενοχώρια καί ἀπελπισία. Ὅταν ἀνεβάσουμε τό Χριστό στό θρόνο τῆς καρδιᾶς μας, τότε ἡ χαρά μας θά εἶναι ἀνεκκλάλητη, ὁ φόβος νά μήν τόν χάσουμε θά γίνεται πράξη ἀγάπης. Ἡ ἀγωνία καί τό ἄγχος γιά νά τόν αὐξήσουμε θά γίνεται προσευχή καί πρόγευση Παραδείσου, οὐράνια ἐμπειρία αἰωνιότητος, διαφυγή καί ἔξοδος ἀπό τόν Φαραώ τῆς ἀμαρτίας, Πάσχα ἀληθινό, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, τό ὁποῖο εἶθε ὅλοι μας νά βιώσουμε. Ἀμήν.